

[INHOUD] Jaargang 29 - 2009 nr. 3

- 3 Voorwoord
- 4 Firma H.B.G. Porskamp 40 jaar
- 9 Leider van het kwartaal Manfred Huijskes
- 10 Een nieuwe man op een oude positie
- 14 Living the American Dream
- 20 Bij vermissing is team verantwoordelijk
- 23 Wilko Poortman na 20 jaar leider af
- 24 Jaarvergadering van de s.v. "Grol"
- 27 Huldiging tijdens de Ledenvergadering
- 28 Rabobank komende drie jaar hoofdsponsor
- 29 Najaars Fancy Fair
- 30 De Vlag

[COLOFON]**HOOFDREDACTIE****FERRY BROSHUIS****Eindredactie**

Marieke Schut

Redactie

Peter van Dalen

Tim Ebbers

Rik Gockel

Jonathan Lammers

Ivo Versteegen

Fotografie

Gerry van Dongeren

Ronald Hulzink

Druk

Drukkerij Weevers-Emaus

Tel (0544) 46 18 28

Advertentie-exploitatie

Rudi Porskamp

Tel. (0544) 46 49 33

Redactieadres

clubblad@svgrol.nl

De verantwoordelijkheid

voor de inhoud van het

clubblad berust bij de

redactie.

Ingezonden brieven,

mededelingen e.d. kunnen

worden bezorgd op bo-

venvermeld redactie-adres.

Klachten over de bezorging

e.d. gelieve door te geven

aan:

René Wolters

tel. (0544) 46 54 33

[VOORWOORD]**Het is de tijd van de jubilea**

We hebben er sinds onze jaarvergadering van 5 oktober jl. weer een erelid bij: Tonnie Zieverink, de volijverige secretaris van onze Grol.

Op de eerste plaats natuurlijk namens de redactie van het clubblad bijzonder hartelijke felicitaties aan zijn adres en ook dezelfde hartelijke felicitatie voor de vier personen die de Grol vijftig jaar trouw zijn.

Het lijkt overigens wel het tijdstip voor bijzondere jubilea, want de familie Porskamp drijft dit jaar 40 jaar het sportcafé dat vroeger als een 'gewone' Grolkantine door het leven ging. Ook hier natuurlijk onze hartelijke felicitaties en in dit clubblad treft u ondermeer een uitgebreid interview aan met de Porskampen en dat leverde prachtige uitspraken en een prachtig verhaal op.

En ons redactielid Jonathan Lammers was in Amerika en van zijn hand een boeiende bijdrage van zijn sportieve activiteiten daar. Wij kennen bij de Grol een heel actief jeugdbestuur en het nieuwe bestuurslid Marko Derksen geeft daar ook een boeiend inzicht in.

En dan mag ik eigenlijk ook wel eens de naam noemen van onze vlaggenist die met grote stiptheid en met gevoel voor humor en relativiteit steeds een boeiende bijdrage levert aan ons clubblad, waarvoor we hem natuurlijk dankbaar zijn.

Om alle sportieve activiteiten van de Grol mogelijk te maken en te houden en waar mogelijk nog uit te breiden, wordt er ook elk jaar in het najaar een fancy fair gehouden en ook daarvan treft u een aardige bijdrage aan. Het is zelfs zo dat naast de reguliere fancy fair die op zaterdag 31 oktober en zondag 1 november wordt gehouden er op zondag 15 november een 'kleine' herhaling plaatsvindt, want dan komt LONGA naar Groenlo en de Lichtevoordenaren kunnen ook wel een kleine bijdrage aan de Grolactiviteiten leveren, zo is de stelling!

Onze fotografen hebben wederom prachtige foto's geschoten en aangeleverd, dus al met al een heel informatief en prettig ogend clubblad en --- oh ja, we zijn natuurlijk de beroemde tekkels niet vergeten. Dat is zoals ik al eens eerder opmerkte een prachtige bron die nooit uitgeput schijnt te raken. Geniet u ervan.

Met vriendelijke groet,

Ferry Broshuis,

hoofdredacteur

Firma H.B.G. Porskamp 40 jaar!!!

Beheerders van de Kantine onder de tribune tot aan het Sportcafé op sportpark "Den Elshof"

Als ik op de avond van AZ's Champions league debuteer de kantine betreed, word ik door Rob gastvrij welkom geheten. Even later arriveert Henk met een oud kasboek in de hand.

De heren moeten helaas Annelies verontschuldigen: "Je zult het vanaavond met ons moeten doen." Annie is opgeroepen door de Molenberg, vanwege een noodsituatie in het personeelsbestand. Volgens de heren meer regel dan uitzondering! Dus zal het interview met vader en zoon gaan plaatsvinden.

Door: Ivo Versteegen

In het meegenomen kasboek is het overnamerondje te lezen. Op 27 juni 1969 was dit het geval, o.a. 22 pijpjes stonden genoteerd. Een andere notitie: vergadering van de terreincommissie met 12 koffie en 1 fris! "Daar hoef je tegenwoordig niet mee aan te komen," aldus Henk en Rob.

40 jaar kantine, hoe is het begonnen?

In die tijd was Andries Huitink beheerder van de kantine, die destijds onder de tribune gehuisvest was. Toenmalig voorzitter Johan Koehorst had het plan om een nieuwe kantine te gaan bouwen. Toen Andries de tekeningen voor dit plan zag, leek hem dit veel te groot en teveel te worden en zag hij hiervan af. Henk, die al veel op het Grolveld te vinden was, werd door Koehorst benaderd of hij dit niet wilde gaan doen. Henk is toen begonnen onder de tribune en na een klein jaar was de bouw van de kantine klaar. Hij combineerde dit in het begin met zijn werk bij de Nedap. Weer een jaar later kwam de sporthal erbij en toen besloot Henk bij de Nedap weg te gaan. Ton Kaak was inmiddels voorzitter en Henk kon bij Kaak-Vultink gaan werken voor 4 dagen in de week. Als het zondag erg druk was geweest in de kantine, dan hoefde hij maandags niet te gaan werken!

Al die tijd werd Henk ondersteund door Annelies, die naast haar werk als verpleegkundige in het ziekenhuis, in de kantine werkte. Tot

aan de geboorte van Rob ('73) en Kees ('75) heeft zij dit werk in het ziekenhuis volgehouden. Na de geboorte van de kinderen, is Henk gestopt bij Kaak-Vultink en fulltime als kantinebeheerder gaan werken. Ook Annelies ging weer steeds meer helpen. De jongens werden inmiddels groter en ook zij kwamen steeds meer achter de tap te staan. Rob werkte als vakantie- en weekendkracht bij Marveld en is toen de Middelbare Hotelschool gaan doen en zodoende na stages in Amsterdam en Latrop (is er een groter contrast denkbaar?) de horeca ingerold. In die tijd heeft Kees meerdere uren in de kantine gewerkt. "Als Rob het niet had gedaan, dan had Kees wel interesse gehad", aldus Henk.

Rob is in 1999 vlak voor de grote verbouwing ingestapt in de firma H.B.G. Porskamp.

Henk zelf had geen horecapapieren, maar deze zijn allen door Annelies gehaald. Toen de kegelbanen erbij kwamen en er ook gedestilleerd werd geschonken, hebben zij bij de gemeente een volledige horecaverunning aangevraagd.

Ook werd er een latere sluitingstijd bedongen, kantines die werken met vrijwilligers mogen niet laat sluiten en geen feesten geven. "De Grolkantine is een volwaardig horecabedrijf. We zijn ook maar een paar dagen per jaar dicht, 3 tijdens de kermis en carnaval, nieuwjaarsdag, 1e kerstdag en kerst-avond en hemelvaartsdag."

Hoe is de verdeling binnen de firma Porskamp?

"Alle directeuren zijn gelijk en daarnaast is er een bepaalde verdeling van de netto winst."

Henk en Annelies zijn nu aan het afbouwen en maken minder uren dan Rob, maar alles gaat in goed overleg al komen de nieuwe ideeën van Rob. Verder zorgt Rob voor de inkoop, doet hij samen met oom Willem de boekhouding en maakt hij de werkroosters voor het personeel, inmiddels ook al zo'n 15 tot 16 personen! "Ieder van hen maakt zo'n 6 tot 7 uur, waardoor het ook goed vol te houden is en men vrolijk blijft; 12 uur werken is gewoon te lang!"

Annelies coördineert de schoonmaak en het barwerk. Henk daarentegen doet al jaren geen barwerk meer, de conditie van zijn ogen laat het kas-sawerk niet meer toe. Rob: "Hij kan er nog wel heel goed iets uithalen." Henk: "Ja, dat lukt nog wel!"

Daarnaast is Henk verantwoordelijk voor het buitenwerk, de beplantingen en de midgetgolfbaan. Het beheer van de sporthal, de schoonmaak en de verhuur van de losse uren doen zij er ook bij. Hiervoor krijgen zij een vergoeding van de gemeente sinds de beheerders Jan Blanken en Jan Baks gestopt zijn, zo'n 10 jaar geleden.

Is het clubhuis / de kantine eigendom of een huurpand?

De eerste 15 jaar is er gewerkt op provisiebasis en daarna is er gepacht van de s.v. "Grol" tot 1999. In dat jaar wilde de familie Porskamp gaan verbouwen en investeren in het clubhuis, maar wel onder voorwaarde dat er een verandering in de verdeling met een erfpachtconstructie zou plaatsvinden. Alle opstal en beheer van de sporthal zouden eigendom worden van de familie Porskamp en de grond waar dit alles op staat van de s.v. "Grol". De erfpacht houdt ook in dat de s.v. "Grol" het gebouw en de inventaris over een aantal jaren kan terugkopen voor de dagwaarde.

In de afgelopen 40 jaar zijn er nogal wat veranderingen geweest aan de kantine, welke?

Om te beginnen is er een jaar na de kantine de sporthal gebouwd op een weiland van de familie van Uem, dat dienst deed als trainingsveld voor de Grol. Toen vervolgens in juni 1977 de Moriaan dichtging, waren er 5 kegelclubs in Groenlo die hun banen kwijt- raakten. Op 30 mei 1978 waren 2 kegelbanen, in eigendom van de familie Porskamp, op het Grolveld gebouwd en zijn deze kegelclubs hier naartoe verhuisd. Nog steeds zijn deze 5 clubs in de kantine aan het kegelen.

Ongeveer 5 jaar later is het eerste deel van de serre aangebouwd door de s.v. "Grol", onder toenmalig voorzitter Henk Stokkers. In 1999 kwam de grote verbouwing richting veld 1 met de grote hal en de vergaderzalen. Daarnaast werd de serre samen met een schuifpui nog verder uitgebreid richting midgetgolfbanen, met een plek om ook te kunnen barbecueën. Toen werd het tijd voor een nieuwe bar, ongeveer 6 jaar geleden, die feestelijk werd ingewijd.

Zo'n 3 jaar geleden is de snackbar grondig aangepakt; deze werd te klein en was toe aan een restyling. Het luik was er al wel, maar er is een nieuwe vitrine en inrichting van de hal gekomen. Hiervoor heeft Rob John Ligt-tenberg gevraagd, omdat deze mooie ideeën heeft met een frisse kijk en niet het geijkte neerzet.

De laatste ontwikkelingen waren de rookkamer en natuurlijk het niet onomstreden tankbier: "De koelcel werd gewoon te klein en je moet meegaan met de nieuwste ontwikkelingen."

Rob geeft aan dat het assortiment ook vele veranderingen heeft ondergaan: "Vroeger was er alleen bier, cola en moezel en verkochten we 1 fles wijn per week, nu zijn er 12 soorten bier en 6 soorten wijn te verkrijgen." Ook was er vroeger 1 soort koffie en zijn er hier nu 5 varianten van te bestellen! Er is gelegenheid tot barbecueën bij gekomen, er worden buurtfeesten georganiseerd en het nieuwste product zijn de bierproeverijen; er is een heuse bierproefclub onder Rob's deskundige leiding ontstaan.

"Je moet tegenwoordig allrounder zijn, er is niet alleen het sportcafé maar er komen ook campinggasten/ midgetgolfers/ kegelaars en er zijn zelfs kinderfeesten. Wij spelen in op de behoefte!"

Wat zijn jullie hoogte- en dieptepunten van deze afgelopen 40 jaren?

Als dieptepunt noemen beide heren direct de sterfgevallen binnen de s.v. "Grol", zeker van de spelers die op jonge leeftijd zijn gestorven. Bij zo'n grote vereniging is de kans daarop groter, aldus Henk.

Ook het mislukken van de fusie met de Grolse Boys vindt Henk een dieptepunt, met name omdat de exacte redenen tot op heden nog niet duidelijk is.

Als één van de hoogtepunten noemt Henk de bouw van de tribune met de kleedkamers eronder: "Als één van de eersten een grote tribune toen als 4e klasser!" Gebouwd door vele vrijwilligers met toenmalig voorzitter Johan Koehorst in het zand. Een ander hoogtepunt waren de Fancy Fairs bij de Pelikaan en later bij het City Centrum. Deze waren bedoeld om geld op te halen voor goede doelen, zoals bovengenoemde bouw van de tribune. Drie avonden waar op het podium de prijzen hoog opgestapeld stonden, met op zondag de grote finale met echt grote prijzen. Tot slot is het een hoogtepunt dat de Grol lange tijd 14 seniorenelftallen heeft gehad! Toen voetballen ze ongeveer tot hun 30e levensjaar, dus waren er veel seniorenleden die voor de Grol speelden.

Rob vindt de Marveldtoernooien geweldig, met name de twee jaren dat Feyenoord Ghana aanwezig was. Die waren dan twee weken te gast en aten gezamenlijk met de familie Porskamp, zodat er vele contacten werden gemaakt. De huidige VSVG Fancy fairs zijn ook hoogtepunten, maar net zo goed ieder F-elftal dat kampioen wordt vindt hij geweldig. Daarnaast is er nog het einde van de zaterdagmiddag als de volleybal - voetbal - handbal spelers en supporters lekker door elkaar zitten in de kantine. Tot slot vindt hij de verbouwingen van de laatste jaren natuurlijk ook een hoogtepunt: "Dit is nog steeds een bedrijf met potentie!"

Jullie naam komt veel terug op verschillende shirts, allemaal sponsoring?

"Ja, wij sponsoren redelijk veel" is het antwoord van de heren. Laat dat redelijk maar weg als ik het volgende rijtje hoor: Voetbal, Grol A2, 2 zaterdagteams, Grol 9 - 6 - 4 - 7 en 2 zaalvoetbalteams. Volleybal 2 teams. Handbal 2 teams. Badminton 1 team. Het idee is: "Dit zijn vaste gasten, voor

"Alle directeuren zijn gelijk en daarnaast is er een bepaalde verdeling van de netto winst."

"Ja, wij sponsoren redelijk veel"

wat hoort wat en zodoende ben je betrokken bij die clubs." Hierbij houdt de sponsoring nog niet op, zo zijn er nog: soep en broodjes voor Grol 1 voor de wedstrijd, de vrijwilligersmiddag/avond en aan het einde van het Marveldtoernooi gezellig samenzijn in de serre, koffie en thee voor de jeugd-leiders zaterdagmorgen en de elftallen op zondag. Bij iedere vergadering is 1 kop koffie van hen. Tot slot krijgt de s.v. "Grol" op hun rekeningen ook nog korting.

Naast deze sportverenigingen is er ook nog sponsoring aan de kermis, carnaval (waarin beide heren nog actief zijn), de vogelvereniging, Inter Nos en dan nog de vele advertenties in clubbladen en andere verenigings-papieren.

Wat is jullie geschiedenis binnen de s.v. "Grol"?

Henk is na een carrière bij de verken-ners en welpen pas op zijn 18e bij de Grol gaan voetballen en dan met name in Grol 8. Van dit elftal zijn er nog ± 10 spelers met wie hij om het jaar een weekend weggaat. In 1983, tijdens een wedstrijd tussen de kermis en de carnaval, kwam er een abrupt einde aan Henk's carrière. Hij scheurde in die wedstrijd de kniebanden af, nu fietst en wandelt hij nog graag.

Rob is in de F-jeugd begonnen en heeft tot zijn 26e jaar gevoetbald, ook hij had slechte knieën en uitgerekend in zijn laatste wedstrijd brak hij zijn sleutelbeen! Stop voetbal, geen risico meer nemen en inmiddels fietst hij al zo'n 10 jaar.

Beide heren zien ook alle wedstrijden van Grol 1, uit of thuis geen probleem. Henk doet dit al meer dan 40 jaar en hij hoopt dan ook dat Grol 1 een elftal van de Grol blijft en niet zo als Babberich of HSC '21 wordt: "De eigen spelers moeten de kans hebben!" Rob: "Grosen hebben veel humor en bravoure, dat vind ik mooi, al moeten ze wel af en toe normaal blijven doen!"

Zijn er in de toekomst nog veranderingen te verwachten?

"Jazeker, je moet ambitie blijven houden en uitstralen, we moeten wel verder."

Het stuk dat aan de sporthal grenst willen we verhogen en een nieuwe vloer geven, ook voor een eventueel podium.

De verkoopwagen buiten moet als

verkooppunt meer aandacht krijgen, eventueel als een vast gebouw. Een koffiepunt voor de zaterdagmorgen en het Marveldtoernooi. Eigenlijk moet het een soort "Starbucks concept" worden.

De rookkamer zal ooit wel definitief verdwijnen, zodat er alleen nog maar buiten op ruime afstand gerookt mag worden. Dan zal dit wel een eventuele vergaderruimte kunnen worden.

Lichtkoepels in het dak (dat binnen de palen zit) met glas en lood voor een warmer licht. Dit dak is erg slecht en moet sowieso vervangen worden, waarschijnlijk binnen 2 jaar!

Is het nu de kantine, het clubhuis of het sport-café?

De naam kantine heeft, in de pers, vaak een negatieve klank: "Ze rollen uit de kantine." Dus de naam clubhuis was een betere. Er is een sportpark "Den Elshof" met meerdere takken als de sporthal, de Grolvelden, de mid-getgolfbaan, kegelbanen, de vergaderruimtes en het sportcafé. "Wij zijn hier als sportcafé een onderdeel van." Hiervan wordt ook steeds meer door de KNVB en de KNHV (handbal) ge-

bruik gemaakt!

Iedere club die hier komt, kijkt zich de ogen uit van deze ambiance! Ook zelf zien zij het verschil als zij bij uitwedstrijden van Grol 1 in diverse kantines komen. De Beuningse Boys gaven al aan blij te zijn weer bij de s.v. "Grol" in de competitie te zitten. Zij komen met een volle bus hier naartoe en gaan als laatste het sportcafé uit! Zo komen er op zaterdagavond ook handbalploegen met de bus speciaal naar sportpark "Den Elshof" toe.

Kwaliteit en Ambiance zijn dus heel belangrijk voor de familie Porskamp, stilzitten doen zij dan ook niet. Wat als kantine begon onder de tribune, is uitgegroeid tot een bloeiend horecabe-drijf met de naam SPORTCAFÉ.

In dit Sportcafé is er op 25 oktober een grote borrel gepland. Van 14.00 tot 18.00 uur wordt het 40 jarig bestaan gevierd; Voor iedereen die gebruik maakt van sportpark "Den Elshof" of zoals Henk zegt: "Iedereen die zich verbonden voelt met sportpark Den Elshof!"

**"de rookka-
mer zal ooit
wel definitief
verdwijnen"**

**"iedere club
die hier komt
kijkt zich de
ogen uit"**

Advertentiepagina 7

Advertentiepagina 8

Leider van het kwartaal: Manfred Huijskes van Grol 9

Mijn naam is Manfred Huijskes. Ik ben 40 jaar en leider van Grol 9.

Ik werk bij Machinefabriek De Smidse en mijn hobby's zijn voetbal kijken en fietsen.

Door: Jonathan Lammers

1. Sportieve carrière bij de s.v. "Grol";

"Ik ben mijn voetbalcarrière begonnen in de F3, vervolgens heb ik de hele jeugd doorlopen, waaronder de E2, D3, C3 en de A2. Vervolgens ben ik overgegaan naar de senioren en heb daar achtereenvolgens gevoetbald in; s.v. "Grol" 13-12-10-9."

2. Je bent momenteel leider van s.v. "Grol" 9. Waarom heb je hiervoor gekozen?

"Door een knieblessure kon ik helaas niet meer voetballen, vandaar dat ik ervoor heb gekozen om leider te worden."

3. Als ik een dag een betaald voetballer zou zijn, dan zou ik...

"In een vol Camp Nou willen voetballen. Ik vind dat een fantastisch stadion!"

4. Als ik morgen € 20.000.000,- win, dan...

"Zal ik gewoon door blijven gaan met alles wat ik nu doe, alleen nog meer leuke dingen gaan doen."

5. Nederland wordt wereldkampioen! Waarom wel of waarom niet?

"Nederland wordt geen wereldkampioen, omdat het geheel niet goed genoeg is."

6. Welke voetballer zou je of had je wel een lesje willen leren en waarom?

"Vincento, speler van Ado Den Haag die in de wedstrijd Ajax-Ado geel kreeg, omdat hij een heel slecht uitgevoerde 'schwalbe' uitvoerde. Ik zou hem gevraagd hebben of hij niet beter op ballet kon gaan."

7. Ik zou wel een biertje willen drinken met...

"Sir Alex Ferguson trainer van Manchester United, omdat dit een geweldige trainer is en

veel ervaring heeft."

8. Wie (of welke voetballer) zou je tot leven willen wekken als dat kon?

"Niet echt tot leven wekken, echter lijkt het me geweldig om Pele weer te zien voetballen maar dan in deze tijd."

9. Voetbalschoenen: nostalgisch zwart of modern gepimpt met kleuren en waarom?

"Gewoon zwarte voetbalschoenen, dan val je het minst op."

10. Voor welk TV-programma blij jij thuis?

"Voor Studio Voetbal en Blik op de weg."

11. De s.v. "Grol" kantine: 1/2 liters of grote glazen?

"Ik hoor aan tafel veel zeggen dat ze de glazen niks vinden en dat de halve liters weer terug moeten komen (spelers Grol 9)."

12. Johan Derksen, blaaskaak of voetbalkenner?

"Johan Derksen vind ik soms een voetbalkenner, maar hij heeft het aan de andere kant ook wel eens bij het verkeerde eind."

13. S.v. "Grol": modern of ouderwets?

"Ik vind dat s.v. "Grol" in de meeste dingen wel modern is, maar ik vind wel dat niet alles moet afhangen van de selectie-elftallen."

14. Ben je bijgelovig? Zo ja, hoe uit zich dat?

"Nee, ik ben niet bijgelovig."

15. De traptchniek van Ronaldo of de dribbel van Messi?

"Ik geniet van de acties en dribbels van Messi, een geweldige speler."

16. Als je nu in het vliegtuig mocht stappen, waar ging je dan naar toe?

"Naar Spanje om een wedstrijd bij te wonen van Barcelona tegen Real Madrid in Camp Nou."

17. Voetballen: op kunstgras of op gewoon gras?

"Op kunstgras! Als we thuis moeten voetballen met Grol 9, vindt bijna iedereen het kunstgras erg fijn (behalve Peter)!"

18. Als ik iets aan mezelf kon veranderen, dan is dat...

"Dat ik weer lekker kon voetballen, zonder blessures."

19. De toekomst van de s.v. "Grol" ziet er over 10 jaar zo uit:

"Ik ga dan lekker voetbal kijken bij mijn zoons Bart en Stijn, die dan inmiddels al wel aan het einde van de jeugdopleiding voetballen, of zelfs al in de senioren."

Een nieuwe man op een oude positie

• Toen penningmeester Hans van Halm de Groenlose Gids van 16 juli van dit jaar onder ogen kreeg en zag dat Antoon en Lucy 40 jaar getrouwd waren, wilde hij direct de plaatselijke bloemist bellen om het Erelid van Grol en zijn echtgenote namens de club een attentie te laten bezorgen. Het kenbaar maken van dit attente gebaar binnen het dagelijks bestuur, leverde echter de opmerking op dat het hier niet het echtpaar Anton en Lucy ten Hoopen uit Groenlo maar Anton en Lucy te Walvaart uit Lievelede betrof!

Mensen komen en gaan, overal, op elke positie, te allen tijde. Zo ook binnen het jeugdbestuur van onze vereniging. Enkele mensen zijn gestopt, waardoor een aantal nieuwe mensen toetreedt tot het jeugdbestuur. Zo ook Marko Derksen die 9 maanden geleden als jeugdsecretaris aan de slag is gegaan.

Door Peter van Dalen

Een korte introductie

Waar Marko voor mij een onbekende is, blijkt uit dit gesprek dat dit niet helemaal terecht is. Marko is geboren en getogen in Groenlo. Geboren binnen de grachten dus met recht een echte Grolsen. Zoals 90% van de jongetjes uit de vesting gaat ook hij in zijn jeugd jaren bij de Grol voetballen. Een lange voetbalcarrière zit er niet in het verschiet, want reeds in de D2 hangt hij zijn kicken aan de wilgen en gaat een andere sport beoefenen. Wel blijft hij een "passieve voetballer", zoals hij het zelf mooi noemt, door in het weekend langs de lijn te staan.

Op zijn 18e wordt de stap naar een andere stad gemaakt. Voor zijn studie, bedrijfskundige informatica aan de HEAO in Arnhem, verlaat hij het ouderlijke nest om in de grote stad op kamers te gaan. Na het succesvol afronden van deze studie blijft hij plakken in de omgeving om een aantal jaren later terug te komen in Groenlo.

Inmiddels is Marko 39 jaar en getrouwd met Erica. Samen wonen ze momenteel in Voor-Beltrum. Dit is een tijdelijke oplossing, omdat ze aan het eind van dit jaar hun nieuwe woning op de Velder, die momenteel gebouwd wordt, hopen te betrekken. Twee voetballende zoons, Eldin van 12 jaar voetballend in de C4, en Irben van 11 jaar voetballend in de D2, zorgen ervoor dat hij heel regelmatig op het voetbalveld te zien is. Werkzaam voor BMC, een advies- en managementbureau, heeft hij regio Oost onder zijn hoede. Veelal gemeente instanties worden aangedaan om deze van gedegen advies te voorzien. Een druk bezet leven met zijn werk, kinderen, vrouw en natuurlijk de Grol!

Hoe ben je bij de Grol gekomen binnen deze functie en waarom heb je het gedaan?

"Dat is eigenlijk vrij simpel gegaan. Gerard (Platter, red.) zijn zoontje Rogier speelde in hetzelfde team als Irben, en als ouders onder elkaar heb je zo wat te "smoezen" en vroeg Gerard of ik interesse had in een bestuursfunctie. Hier heb ik niet direct nee op gezegd en dat was voor Gerard voldoende reden om verder te gaan. Zo ben ik er een beetje ingerold, omdat het me ook erg leuk leek om wat te kunnen betekenen binnen de vereniging".

Of hij het tot nu toe leuk vindt? "Jazeker. Er zijn natuurlijk een hoop wisselingen geweest qua bezetting, waardoor ik al bijna een oud-gediende ben maar het bevalt ontzettend goed. Het enige waar ik zo nu en dan tegenaan loop is dat het een hoop tijd in beslag neemt. Vooral aan het eind van het seizoen als er weer veel nieuwe leden zich aanmelden, en andere leden weggaan, ben ik niet met één avond per week klaar. We hebben inmiddels

Advertentiepagina 11

Advertentiepagina 12

487 jeugdleden en aan het eind van het seizoen moeten alles pasjes weer worden ingeleverd, geordend, nieuwe pasjes aanvragen waar je ook weer foto's voor moet regelen etc. En dan natuurlijk de hele ledenadministratie weer updaten, dat heeft me ettelijke avonden gekost. En dan komen de kleine dingen erbij, lijstjes maken, notulen maken bij de vergadering, Elshofdienst draaien (aanwezig zijn op het Grolveld om de leiders van de tegenstanders te ontvangen, vragen beantwoorden van ouders etc) en één keer in het half jaar komt René Wolters langs die de hele lijst met leden wil hebben, zodat hij weer wat geld kan incasseren".

Ben je in een gespreid bedje gekomen?

"Tja, wat heet een gespreid bedje? Voor wat betreft de ledenadministratie heeft Frans Heming alles netjes overgedragen en ben ik er helemaal blanco in gestapt. Ik had geen benul van wat er allemaal speelt binnen een jeugdbestuur, überhaupt binnen een voetbalvereniging. In die zin heb ik me de eerste maanden erg verwonderd over wat er allemaal gebeurt binnen zo'n vereniging. Ik heb eens zitten turven en alleen al aan vrijwilligers voor de jeugd kwam ik aan 150 mensen! En dit buiten alle commissies en besturen om; we hebben het hier alleen over jeugdleiders en trainers die hun vrije tijd besteden om die kinderen allemaal te laten voetballen".

"Of de andere leden van het jeugdbestuur nog ergens tegenaan gelopen zijn, kan ik niet goed inschatten. Er zijn wat dingen zoals het technisch beleidsplan wat een tijdje op een laag pitje gestaan heeft maar waar wel concrete dingen uit zijn gekomen zoals de circuittrainingen bij de E-tjes en F-jes. Dus er zijn wel stappen gemaakt en nu we weer iemand op de positie van hoofd VTZ (voetbaltechnische zaken) hebben, wordt er weer van alles opgepakt en houden de mensen die zich tot nu daarmee bezig hebben gehouden tijd over voor andere dingen".

Wat zijn je persoonlijke doelstellingen?

"Persoonlijke doelstellingen? Ik houd me daar niet zo mee bezig. Ik wil graag een bijdrage leveren aan de organisatie van de club. Mijn primaire taak is om de ledenadministratie goed en zorgvuldig bij te houden, zodat het voor de mensen die deze gege-

vens nodig hebben deze ook snel en zo volledig mogelijk in bezit kunnen krijgen. Ik ben niet echt bezig met een andere functie. Uiteraard denk ik wel mee en kom ook met voorstellen om het één en ander op te kunnen lossen, maar ik beperk me momenteel tot de functie van secretaris, notuleren en af en toe de Elshofdienst. Dit kost me al heel veel tijd en dan vind ik dat mijn tijd er wel op zit. Er zijn van allerlei commissies en clubjes en dat is helemaal geweldig, maar dit is mijn streep. Ik vind dat als ik deze dingen goed en netjes doe, mijn bijdrage geleverd is".

Wat zijn de goede punten binnen het bestuur en wat zijn de verbeterpunten in jouw optiek?

"Voor mij is het belangrijkste dat de kinderen die hier op voetbal zitten het naar hun zin hebben. Dit is ook absoluut het geval en dat de Grol dit allemaal kan faciliteren is natuurlijk erg knap. Dit is natuurlijk door een groot deel mogelijk gemaakt door alle vrijwilligers. Elk jaar krijgen we het weer voor elkaar om nagenoeg voldoende mensen bij een team te vinden. Dit seizoen zijn er nog een paar vacatures vrij, maar ieder elftal heeft begeleiding, dit is natuurlijk een ontzettende knappe prestatie van de club en de mensen die eraan meewerken".

"En dan is er natuurlijk nog de accommodatie. Menig tegenstander wordt even stil als ze op het sportpark komen en worden weer even stil als ze in de kantine komen. We hebben een grote club en het leuke ervan is dat heel veel mensen het ook kennen. Zo werk ik weleens voor de gemeente Amersfoort en daar vertelde ik dat ik uit Groenlo kom waarop hij direct antwoordde: "Ah, Groenlo, de s.v. "Grol!".

Verbeterpunten kan Marko zo niet opnoemen, dus ik vraag hem wat hij ervan vindt dat er redelijk wat commissies en besturen zijn. Als redacteur heb ik het hier regelmatig over gehad met mensen en de meningen zijn er nogal over verdeeld.

"Je kan je vraagtekens erbij zetten of vele commissies en besturen goed is voor een club. Vele handen maken natuurlijk licht werk, maar hierdoor ontstaan een hoop clubjes. De vraag is dan of het nodig is dat iedereen overal evenveel over mee moet praten. Die structuur wie waarover mee moet be-

slissen is altijd lastig en ik zit zelf ook niet in de positie om dit te kunnen beoordelen. Zelf hoef ik niet overal over mee te praten, dus ik heb er niet zo'n last van. Als je in de positie zit dat je wel overal over mee wilt praten, zou dat best eens lastig kunnen zijn lijkt me".

Heb je nog persoonlijke ambities binnen het bestuur?

"Nee, niet echt. Ik hoop voor mezelf dat ik de ledenadministratie een stuk makkelijker kan maken, dat is iets waar ik nu mee bezig ben en wil blijven doen. Andere werkzaamheden erbij doen is simpelweg niet te combineren met mijn werk. Wat ik nu doe is het maximum wat ik aan tijd kan en wil besteden aan de club en andere functies kosten nog meer tijd en die heb ik niet".

Elk interview is weer anders. Vanavond zat er een rustige man tegenover me die over de zaken nadenkt. Niet teveel hooi op de vork nemen, een gezonde verhouding tussen het werk, hobby's, de Grol en het gezinsleven.

"Zo ben ik er een beetje ingerold, omdat het me ook erg leuk leek om wat te kunnen betekenen binnen de vereniging"

"Ik had geen benul van wat er allemaal speelt binnen een jeugdbestuur, überhaupt binnen een voetbalvereniging"

Living the American Dream; Being an American soccer coach

Meer dan 300 kindergen zijn op me gericht. Daar waar ik van nature een redelijke spreker ben, slaat op dit moment het hart in mijn keel. Alle collega coaches staan netjes naast me opgelijnd. Steeds dichterbij komt de eerste voorstelronde van dit grote avontuur mijn kant op. 'Rustig blijven', 'je kunt het', 'als het niet helemaal vloeiend Amerikaans is begrijpen ze me ook wel' en 'het zijn maar kinderen', zijn dingen die door mijn hoofd schieten. Deze gedachten worden razend snel ingehaald door de gedachte aan het feit dat deze lieve kinderen me ook wel een meedogenloos zouden kunnen uitlachen en voor gek zetten als ik mijn mond open trek.....

Er is er nog één voor me..... Een applaus klinkt. Dit wordt mijn moment; ik schraap mijn keel; 'Hello everybody! I'm Jonathan Lammers. This is my first year working as a soccer coach for the Dutch Soccer Academy. I'm very glad to be here! Could anyone of you guess where I'm from??' Pfff, dat ging aardig schiet door mijn hoofd, ik hoefde maar drie keer naar adem te happen en stotterde maar twee keer. Volhouden nu! Rustig wacht ik op een vinger uit de massa.

Verlegen gaat een vinger van een klein meisje de lucht in. 'Yes, you over there, what do you think? Which country do I consider as my home country??' Het is doodstil en alle ogen zijn op mij gericht... het meisje antwoordt: 'When I hear your accent, you must be a German!'

In een rap tempo klopte het hart weer in mijn keel en werd ik vuurrood tot achter mijn oren. In mijn ooghoeken zag in mijn collega coaches, van over de hele wereld, op de grond liggen van het lachen... mijn bijnaam was geboren: Coach Jon.... the German!

Door: Jonathan Lammers

Summercamps

Daar waar wij in Nederland het heel normaal vinden om met onze ouders of vrienden in de zomervakantie naar een ver oord te vliegen om daar te over-zomereren, is dat in Amerika toch wel heel anders. Hier kennen ze geen zomervakantie zoals wij dit kennen. De Amerikanen hebben gemiddeld ca. 10 vrije dagen op jaarbasis. Dat wil automatisch zeggen dat verre reizen of vakanties er voor het gros van de Amerikanen niet in zitten. De schoolvakanties zijn er wel ongeveer gelijk aan die van Nederland. Gevolg is dat de kinderen in deze tijd dus niet naar school gaan, maar dat ou-

ders ook geen tijd hebben om leuke dingen met hen te doen. Hierop hebben ze in Amerika iets fantastisch bedacht: Summercamps. In Amerika heb je honderden, misschien wel duizenden verschillende Summercamps. Voor alles wat kinderen maar leuk vinden hebben ze wel een kamp bedacht. Deze kampen duren vaak ongeveer een week. Gedurende deze week bieden ze de kinderen onderdak en zijn de kinderen de hele dagen bezig met één van hun gekozen favoriete bezigheden. Op deze manier kunnen de ouders gewoon blijven werken en hebben de kinderen (en natuurlijk de ouders) toch nog een soort van mini-vakantie. Een prachtconcept in mijn ogen, waar ik me graag eens letterlijk in wilde verdiepen!

Soccercamps

Als gezegd: voor alles hebben ze wel een kamp, zo ook voor voetbal. Het klinkt gek dat ik dat zo zeg. Voor ons Nederlanders zouden voetbalkampen zeer waarschijnlijk de drukst bezochte kampen onder de jeugd zijn. In Amerika ligt dat toch net even anders. Voetbal ofwel 'soccer' is in Amerika lang niet zo groot als hier. Sporten als honkbal, basketbal en American football zijn duizendmaal zo populair. Toch vindt er een verschuiving plaats in deze. Amerika is op zoek naar iets nieuws en vooral na de komst van David Beckham hebben ze dit gevonden. (Ook) Amerika is besmet met het voetbalvirus!

Nadat ik deze tendens middels verschillende

media had opgevangen, was ik ervan overtuigd; ik moest naar Amerika om daar eens een kijkje te nemen in de Amerikaanse voetbalwereld en vanzelfsprekend in de sportcultuur in het algemeen. Circa anderhalf jaar geleden heb ik dan ook gereageerd op een internetvacature, waarin ze trainers zochten met een Nederlands trainersdiploma. Na lang over en weer gemailld te hebben met mijn toekomstige werkgevers was mijn 'transfer' een feit. Ik mocht in de zomer van 2009 voor twee maanden in Amerika aan het werk als coach op een reizende voetbalschool, 'The Dutch Soccer Academy' genaamd. Echter was ik er toen nog niet. Sterker nog, de 'voorpret' begon toen pas. Om een lang verhaal kort te

maken moest ik om in Amerika aan het werk te kunnen eerst nog even een 'paar' formuliertjes invullen. Omdat ze in Amerika alles verkleinen en niets groot genoeg is, kon ik dus mijn borst wel nat maken. Die paar formuliertjes bleken complete boekwerken, waar mijn leven en dat van alle mensen om me heen compleet werd doorgelicht. 'Hoe heet het kleinste huisdier van de jongste dochter van je middelste broer?', 'Welke bomen hebben je ouders allemaal in de tuin staan en hoe onderhouden ze deze?', waren enkele vragen die de revue passeerden. Gek werd ik er van, maar goed; het doel heiligt de middelen, dus ik heb alles maar zo goed en zo kwaad als het ging doorlopen. Circa 8 maanden later

Advertentiepagina 15

en vele postzegels verder was het dan eindelijk zover! Ik mocht op de Amerikaanse ambassade in Amsterdam mijn visum ophalen. Nog eens zo'n drie maanden later zat ik dan eindelijk in het vliegtuig naar Amerika, oftewel Presque Isle in de noordelijke staat Maine. Mijn avontuur was begonnen!

De eerste dagen

Na een lange vlucht kwam ik 's avonds aan in Boston. Hier moest ik overstappen op mijn vlucht naar Presque Isle. Mijn gate 56 D bleek de meest afgelegen gate op het hele vliegveld te zijn en al snel bleek waarom. Daar waar ik een mega Boeing 747 verwachtte, stond er een vliegtuigje op me te wachten, dat zo klein was dat ze er zelfs in Madurodam geen interesse in zouden hebben. Dit moest mij dus naar mijn laatste bestemming brengen. Samen met twee kippen en een paardenkop beleefde ik een bijzondere reis. Echter kon de piloot de gedachten erbij houden en landde ons vliegtuig ca. 3 uur later op het mini vliegveld van Presque Isle, alwaar ik door de directeur (Robbie) van de Soccer Academy werd opgehaald. Hij bracht mij naar mijn eerste gastgezin waar ik gedurende de eerste paar dagen zou verblijven.

Doordat het reeds donker was, kon ik niet goed zien waar ik terecht was gekomen. Ik zag alleen dat het huis 'groot' was. Hoe groot, dat zag ik pas de volgende ochtend. Het was werkelijk een droomhuis met een mega grote veranda en zwembad, waar ik vanzelfsprekend de eerste dagen voldoende aan heb vertoefd. Echter moest ik dan na wat dagen acclimatiseren toch echt aan het werk. Ik had de rest van coaching-staff inmiddels ook al ontmoet. Een leuke jonge groep coaches uit de hele wereld met wie ik nog veel super momenten zou beleven.

The Dutch Soccer Academy

Als reeds verteld ging ik aan het werk op een reizende voetbalschool. De Soccer Academy had een Nederlandse directeur en een Amerikaanse directrice. Al ca. 15 jaar reizen zij iedere zomer met hun programma van Noord Amerika richting het zuiden. Zoals de naam al doet vermoeden heeft de Nederlandse voetbalschool erg veel invloed op deze Academy. Alle oefenstof was volgens de Corvermethode (waar s.v. "Grol" nu ook veel mee werkt). Dit is in Amerika natuur-

lijk razend populair, want het is anders dan ze kennen. Een Amerikaanse voetbaltraining is te vergelijken met een combinatie tussen atletiek en American Football (twee sporten waar ze wel verstand van hebben). Dit wil dus zeggen dat er vooral heel veel wordt gerend (zonder bal, want om conditie op te bouwen heb je geen bal nodig, volgens de Amerikanen) en heel veel wordt geoefend om de bal zo hard mogelijk richting het andere doel te trappen. Aangezien deze twee zaken vanuit de essentie juist helemaal niets met het spelletje te maken hebben, was onze komst in alle steden dan ook een hoogtepunt van de zomer. Eindelijk waren er mensen die wel begrepen hoe het spel gespeeld dient te worden (althans dat deden we ze vermoeden) en die daarnaast ook nog een iets veelzijdiger oefenstof in petto hadden dan de doorsnee Amerikaanse coach.

Zo kwam het dus dat de Dutch Soccer Academy het aantal steden, wat werd aangedaan, in de loop der jaren behoorlijk had uitgebreid.

Dat reizen ging als volgt in zijn werk; van maandag tot en met vrijdag sloegen we bij een plaatselijk sportpark ons kamp op. Deze sportparken waren absoluut niet te vergelijken met het futuristische sportpark Den Elshof. Vergeleken daarmee waren het gewoon intrapveldjes, met hoog gras en ik had soms het idee dat de koeien er net uit waren weggejaagd. Echter, het bijzondere was wel dat de kinderen daar nooit iets over zeiden. Voor hen was het normaal. Ik heb zelfs enkele keren meegemaakt dat het voetbalveld geen voetbalveld was, maar een baseball (honkbal) veld met twee goals. De zandbak van het honkbalveld liep dan midden door het voetbalveld. Iets wat in Nederland nooit zou kunnen, omdat het te gevaarlijk zou zijn. Daar kon het wel en het was nog heel normaal ook. Ze wisten niet anders. Het ging ze om het spelletje en niet om alles er om heen. Een prachtige insteek was mijn ervaring.

Daar waar de eerste dagen mijn aandacht vaak op de minimale kwaliteit van het veld gericht was, keek ik hier al snel niet meer naar. Het veld kon inderdaad beter, maar de uitzichten van de velden waar ik mijn trainingen op gegeven heb waren onvergetelijk. Praktisch alle velden lagen in een dal tussen allemaal bergen in. Als je om je heen keek, zag je dan ook prachtige

berglandschappen en de echte onge-repte Amerikaans/Canadese natuur. In één woord onvergetelijk!

We kwamen meestal op zondag aan op deze parken en zetten dan vast alles klaar voor de komende week. Van maandags tot en met vrijdags gaven we dan allerlei soorten trainingen aan de 'plaatselijke' jeugd. Daar waar ik nu schrijf 'plaatselijk' is dat voor Amerikaanse begrippen iets anders dan voor ons. 'Plaatselijk' is voor Amerikaanse begrippen binnen een omtrek van ca. drie uur rijden!

De kinderen waren tussen de 5 en de 19 jaar oud. 's Ochtends was het altijd de beurt aan de jongste spelers tussen de 5 en de 11 jaar. Deze kregen dan tussen 08.30 en 12.00 uur allerlei leuke voetbalspelletjes. 's Middags was het van 13.00 uur tot 17.00 uur de beurt aan de wat ouderen tussen de 12 en de 15 jaar, die dan hun kunsten mochten vertonen. 's Avonds waren het de High School leerlingen die de dag tot 20.00 uur afsloten. Dit deden we dan de hele week lang.

Voor iedere leeftijd hadden we een zogeheten curriculum gemaakt, waarin stond beschreven welke oefenstof hoorde bij welke leeftijdsgroep. Daar waar we bij de jongste kinderen vooral bezig waren met het leren kennen van de bal en het spelletje, was het bij de ouderen vaak veel tactiek dat op het programma stond.

Na dit een week gedaan te hebben paktten we op de vrijdagen onze spullen weer in voor het weekend. De weekenden waren we meestal vrij en hadden we de kans om de omgeving te ontdekken. Als de zondag dan weer aanbrak reisden we weer een stuk zuidelijker om onze Academy daar weer op een lokaal voetbalveld op te zetten.

Amerikaanse jongeren en hun sportcultuur

Zoals algemeen bekend ligt Amerika qua professionalisering en beleving van sport in zijn algemeenheid ver voor op de Europese sportcultuur. Ze leven daar echt voor de sport, laat staan de professionaliteit waarmee ze alle sporten managen. Overall waar je komt hangen mega grote flatscreens, waar niets anders dan sport wordt uitgezonden. Alles, maar dan ook alles, laten ze daar zien en wordt ook gevolgd. Het zit dan ook in de Amerikaanse cultuur ingebakken om van alles een sport te maken en hierbij komt

• **Ronald Hulzink moest een foto maken van het bestuur van de senioren voor de nieuwe presentatiegids. Zegt Ronald: "woar mot ik den foto maken: op 't sportpark of in 't bejaardencentrum de Molenberg?"**

• **Hans Scheinck volgt volgend jaar Theo Huijskes op als voorzitter. Zegt d'r 'n Grollid: "kōj zeen wat veurzitter van de Grol ne moeilijken baan is; Scheinck kan zich zowat twee joar inwarken; president Obama had veur president van de VS moar honderd dage neudig!"**

verliezen niet in het woordenboek voor. Dit heeft absoluut een directe weerslag op de manier waarop de kinderen worden opgevoed. Alles staat in het teken van meedoen, presteren en winnen. Dit heeft als gevolg dat de kinderen in Amerika niet één sport beoefenen, maar zeker vier of vijf.

Als je dit leest kun je jezelf toch bijna niet voorstellen dat het overgewicht onder de jongeren van Amerika vele malen hoger ligt dan ditzelfde cijfer in Nederland. Toch is dit zo. Ik ben er ook achtergekomen hoe dit zit.

Een dag uit het leven van een zoon van mijn eerste gastgezin zag er zo uit: in de morgen naar voetbaltraining, in de middag naar golfles, dan snel wat eten want iedere avond stond er een wedstrijd honkbal op de planning. Het begrip 'timemanagement' moet hier dan ook zijn uitgevonden. Het was ongelofe-

neel met het eigen lichaam en vooral ook het lichaam van de kinderen wordt omgegaan.

Gastvrijheid en kennis van de wereld

Gedurende de acht weken dat ik op deze manier door Amerika heb gereisd, ben ik ook bij verschillende gastgezinnen verbleven. Ik moet zeggen dat dit mijn kijk op de Amerikanen wel heeft veranderd. Het zijn echt ontzettend geweldige en gastvrije mensen. Bij ieder gastgezin werden we als hoogheden ontvangen. Er waren zelfs twee weken bij waarbij we compleet alleen met onze coaching-staff in een gasthuis hebben gewoond. De families waren die week een weekje weg en ze lieten ons (als totale vreemden) een week lang alleen in hun huis wonen. Dat was voor mij echt ongelooflijk, iets wat je in Nederland denk ik niet snel mee zult maken.

niet bespreekbaar! De uitleg van de Amerikanen; 'Wat zouden de buurt en de familie er dan wel niet van denken...' Ik denk dat een groter contrast tussen twee westerse culturen niet te vinden is. Helemaal te bedenken dat 'de familie' in Amerika iets heel belangrijks is... Nadat ik deze 'Amerikaanse zeepbel' aan den lijve heb ondervonden, ben ik toch wel blij dat ik gewoon in het 'nuchtere' Holland woon. 'Uiterlijke schijn bedriegt' had een Amerikaans spreekwoord kunnen zijn.

Toch moet ik zeggen dat ze dat nooit aan ons hebben laten merken. De liefde en warmte van de Amerikaanse gezinnen was in het uurtje dat ze elkaar per dag zagen wel echt voelbaar. Ze doen daar echt alles voor elkaar en voor het gezin. Tijdens de voetbaltrainingen stond er dan ook altijd een complete delegatie ouders de kinderen te observeren. De manier

lijk om te zien hoe de ouders hun kinderen van hot naar her sleepten om alle sporten te kunnen bijwonen, terwijl de kinderen de sport beoefenden. Echter schuilt in dit hele verhaal een gevaar. Daar waar ik schreef; 'snel eten', was het ook snel eten. Er was namelijk geen tijd van koken. Dit had als gevolg dat de door mij aanbeden prachtige grote nieuwe keukens alleen maar werd gebruikt om in de ochtend de koffie te zetten en om in de avond de grote pizzadozen op kwijt te kunnen.

In mijn eerste week heb ik dan ook geen normale maaltijd gehad, alles werd buiten de deur gegeten of werd gehaald. Als er dan al 'gekookt' werd voor de kinderen, dan gebeurde dat na de wedstrijd van de avond rond de klok van tien. Dan werd nog regelmatig de barbecue aangeslingerd om net voor het slapen gaan nog even een dubbele cheeseburger naar binnen te drukken...dit was dan ook de spreekwoordelijke keerzijde van de medaille.

Vaak heb ik me hierover verbaasd. Hoe kan het, dat in een land dat voor de buitenwereld zo professioneel overkomt, zo onprofessio-

In de weken dat we bij gastgezinnen leefden, waren we ook echt een onderdeel van het gezin. Hierdoor kreeg je een compleet ander zicht op het leven van de Amerikanen. Erg indrukwekkend om te zien, maar ook vaak best schokkend. Daar waar wij vaak onze vrijheden en levensstijl prevaleren boven een grote auto of een duur huis, was dat daar in Amerika echt anders. Alle huizen waar ik ben verbleven waren in één woord schitterend: een grote oprijlaan, twee of drie mooie wagens voor de deur, mooie grote tuinen, kortom: droomhuizen. Echter achter de voordeur speelde zich een heel ander leven af; moeder werkte zes dagen in de week van 06.00 uur tot 18.00 uur in het ziekenhuis en vader werkte zes dagen in de week van 19.00 uur tot de volgende morgen de nachtdienst op het plaatselijke vliegveld. Alleen de zondag waren ze samen met de kinderen vrij... Vanzelfsprekend was dit voor mij een grote tegenstelling. Wij Nederlanders zouden er een auto uitgooien, een kleiner huis betrekken en het wat rustiger aan doen om zo meer tijd voor elkaar en de kinderen over te houden. Daar was dit echter

waarop dat gebeurde was dan wel weer bijzonder. Ze reden hun mega grote Four Wheel Drive auto's dan echt zo'n beetje tot op de zijlijn, om aldaar, vanuit de ronkende warme auto, hun zoon of dochter te zien voetballen. Op het moment dat er dan een zogeheten 'snack-break' was, kwamen ze even uit hun wagen om uit de kofferbak een wederom enorme koelbox vol met eten te halen voor de kinderen. Voedertijd in het plaatselijke dierenpark was er niets bij.

Een paar keer heb ik geprobeerd om onze manier van leven aan ze uit te leggen. Echter zonder veel succes. Amerikanen kennen geen wereld buiten Amerika. Ze gaan praktisch nooit op vakantie en al helemaal niet buiten het land. Op school wordt ze dan ook niets verteld over het leven buiten Amerika. Dit had als gevolg dat ik geen kind ben tegengekomen in al die acht weken, dat mij kon vertellen waar Nederland, sterker nog Europa lag. Al wijzend op de landkaart kwamen ze niet verder dan Senegal in Afrika of Saoedi-Arabië in het Midden Oosten.... Dat is toch raar voor een land dat zo hoog staat in de

Advertentiepagina 18

wereldhiërarchie, maar waarvan de kinderen blijkbaar nog niet eens het verschil weten tussen de Noord- en de Zuidpool. Zo wereldvreemd zijn wij dus niet in het oosten van het kleine Nederland. Wij weten wel hoe de wereldkaart in elkaar zit en veel van ons spreken drie of zelfs vier talen. Ik was daar, sinds lange tijd, weer trots op mijn afkomst!

Amerikaans vrouwenvoetbal en de toekomst

Tijdens de vele weken coachen was het aantal meisjes/vrouwen dat meedeed overweldigend. Voetbal is onder de vrouwen in Amerika veel populairder dan onder de mannen. De eerlijkheid gebiedt mij dan ook te zeggen, dat de meisjes er vaak ook beter in waren. Niks geen 'Zit mijn haar nog wel goed of loopt mijn mascara niet uit'? Het was alleen maar vol erop knallen en zien waar het schip strandde. Menig jongen werd dan ook door een meisje verschalkt. Dit was zo goed om te zien! Erg jammer dat de Amerikanen wat voetbal betreft hierin zeker op ons voorlopen.

Toch moet ik zeggen dat ook het niveau van de jongens me niet tegenviel. Je moet je wel voorstellen dat dit allemaal kinderen zijn, met ouders die niets van de voetbalsport afweten. Bij ons is dat heel anders. Kinderen gaan vaak op voetbal omdat vader en/of moeder vroeger ook heeft gevoetbald. Die geschiedenis hebben de kinderen daar niet. Ze moeten het qua voetbal alleen doen. Ouders hebben vaak alleen een achtergrond in een andere tak van sport. Ze staan daar echt aan het begin van een nieuw hoofdstuk en ze weten niet goed hoe het boek gaat verlopen. Dit was helemaal goed te merken toen ik tijdens de twee weken 'over-night camps' (hier bleven de kinderen ook bij ons slapen op een grote Universiteit) enkele tactische sessies op het bord heb gehouden voor de oudere jeugd. Muis- en muisstil waren ze toen ik het had over begrippen als indraaien, kantelen, knijpen, positie-spel en het spel verleggen. Met grote ogen keken ze me aan toen ik deze zaken op het bord voor ze uittekende. Hopelijk was die niet zozeer door de geniale vertalingen die ik aan de bovenstaande begrippen had verleend. Het werd ze blijkbaar in eens duidelijk dat het spel meer behelst, dan met zijn allen naar de bal rennen en er zo hard mogelijk tegen aan trappen richting

de andere goal. Duidelijk werd dat voetbal geen atletiek was en dat goede voetballers juist van nature lui zijn en zo min mogelijk willen lopen.

Deze avonden waren voor mij denk ik het meest indrukwekkend; in een vreemde taal proberen uit te leggen hoe simpel het spel eigenlijk is, aan mensen die heel enthousiast zijn, maar aan de andere kant echt geen idee hebben waar het over gaat... Heerlijk!

Toch zie ik de toekomst zonnig in! De Amerikanen investeren hun ziel en zaligheid om zich het spel eigen te maken en, zoals ze zelf zeggen; 'One day we are going to be.....'

Evaluerend Amerika 2009

Als ik over de velden keek en ik zag

iedere week weer zo'n 300 tot 400 kinderen helemaal los gaan op mijn/ onze oefenstof, op de hobbelige velden, met op de achtergrond de fantastische landschappen, dacht ik vaak terug aan onze mooie sportvereniging s.v. "Grol".

'Laten we nou met zijn allen weer eens gaan genieten van de pure essentie van de sport en alle randvoorwaarden laten voor wat ze zijn. Dit genieten komt niet via een strakke organisatie met vele besturen, ook niet middels schreeuwende ouders langs de lijn en zelfs niet via een sportcomplex wat aan alle wensen voldoet. Dit genieten komt nog altijd uit de sportmannen/vrouwen of de kinderen zelf! Laten we daar eens van gaan genieten!!!'

• "Op 't nieuwe tennispark willen ze straks ook bier gaan verkopen: De vertrouwde Grolsche beugelfles en dat ook nog eens € 0,10 goedkoper dan de grote glazen in 't sportcafé!"

• "Rik Steentjes zegt dat hij hele sara's kent die mooier zijn dan sommige halve sara's."

Bij vermissing is team verantwoordelijk

Vier 'strengere moeders' zorgen nu voor kledingbeheer

Door: Ferry Broshuis

Het heeft heel wat voorbereiding, overleg, kijken in de keuken van andere verenigingen en rekenwerk gekost, maar het is uiteindelijk gelukt: met ingang van de nu begonnen competitie krijgt ieder Grolteam de voetbalkleding aangeleverd van de s.v. "Grol". Dat heeft als grote voordeel dat er 'eenheid van tenue' is en het is ook een veel eerlijker systeem. Selectieteams, vooral bij de jeugd het geval, hoefden zelf geen Groltenue aan te schaffen, maar kinderen die in een lager elftalen speelden, moesten dat wel en de ouders moesten die kosten dus betalen. Het nu gekozen systeem is dus veel eerlijker.

Er werd een degelijke werkgroep samengesteld die dat allemaal heeft uitgedokterd en die is, na het besluit van het bestuur in het najaar van 2007 om een nieuwe uniforme kledinglijn in te voeren, aan het werk gegaan.

Ik zal u niet vermoeien met de vele facetten die aan die invoering kleven, maar het is wel duidelijk dat je zo'n regeling maar niet even uit de mouw schudt. Er is zoals gezegd ook gekeken in de keuken van andere verenigingen, want er zijn diverse systemen beschikbaar. Iedereen doet het toch weer op zijn eigen manier. Bij onze Grol worden nu alle kleding en alle overige materialen centraal ingekocht en vervolgens aan de teams beschikbaar gesteld. Via sponsoring en een bijdrage van de actieve leden wordt het systeem bekostigd. Het betekent in de praktijk dat daarvoor nu maandelijks een bedrag van € 1,50 wordt geheven.

Beheer

Tot zover is het duidelijk, maar dan

komt na de invoering van het systeem de vraag van het beheer van die materialen om de hoek kijken.

En daarvoor trof ik vier dames die samen 'de Beheergroep' vormen. Toezicht dus door dames en dat is in dit geval maar goed ook! Het zijn Rita Arink, die ook als coördinatrice optreedt, Annie Waenink, Pacalle Veld en Tineke ten Broeke. Natuurlijk voetballen hun kinderen ook bij onze

heeft dat allemaal keurig aan het papier toevertrouwd.

Er is per team een 'wasmoeder' beschikbaar en dat kan wekelijks rouleren. Is er iets stuk aan de kleding, dan is het de bedoeling dat in eerste instantie zelf op te lossen; lukt dat toch niet, dan kan er contact worden opgenomen met Rita Arink die zoals gezegd als coördinatrice optreedt. Ze is te bereiken onder telefoonnummer 0544-461922 of 0620418707.

Grol, maar desondanks was het voor sommige van die moeders de eerste keer dat ze het complex van de Grol betraden en dan ook al gelijk in zo'n zware functie!

Orde en regelmaat

Je hoeft geen groot kenner van onderhoud, wasbeurten, herstellingen enzovoorts te zijn om te begrijpen dat het zwaartepunt vooral ligt bij de discipline die daarvoor moet worden opgebracht.

Elk team zorgt zelf wekelijks dat de was gebeurt en hoe dat wassen moet, staat in het wasvoorschrift. Dat wasvoorschrift zit samen met het reglement in de zijkant van de tas, dus wat dat betreft kan er geen onduidelijkheid over ontstaan. De Beheergroep

Naaister

U begrijpt dat op dat moment de Beheergroep ook in actie komt. De dames zoeken trouwens nog wel een naaister die de moeilijke gevallen kan oplossen. Er zijn ongetwijfeld dames die handig zijn met naald en draad of met de naaimachine en die worden verzocht contact op te nemen. U wordt met open armen ontvangen! Als er iets wordt vermist, dan is het team daarvoor aansprakelijk.

Het mooie systeem heeft dus in zich dat er wel discipline wordt gevraagd. Dat is natuurlijk ook een kwestie van wennen en het per team maken van goede afspraken. Dat is allemaal nodig, want er gaat een heleboel geld inzitten. De tenues zijn prachtig (alle fol daarvoor) en dat moet ook zo blijven.

• Max de Vries junior stelt dat je de eerste levensjaren te maken hebt met de drie 'R's': Rust - Reinheid en Regelmaat. In de middelste levensfase heb je te maken met de 3 'W's': Wif - Werk en Woning.

• Gehoord aan de bar in het sportcafé: "Hier mogen ze niet met de blote buik binnenkomen. Maar sommige vakantiegangers hebben de tattoos nog mooier dan het shirt dat ze aan hebben!"

Advertentiepagina 21

Advertentiepagina 22

Het is de bedoeling dat de uitrusting vier jaar meegaat, behalve de sokken want die worden elk seizoen vervangen. In totaal zijn er 650 tenues aangeschaft en dat betekent dus een behoorlijke investering.

Als iedereen meewerkt, dan kunnen we van groot tot klein bij de s.v. "Grol" daar een nuttig en goed gebruik van maken. De hele kleine spelertjes

krijgen de kleren mee naar huis, omdat anders het omkleden te moeilijk wordt. Er komt ook nog een vitrine bij de Grol waarin de tenues worden getoond (dan kunnen andere verenigingen daar hun hart ook aan ophalen).

In de winter wordt er een grote controlebeurt uitgevoerd en dat gebeurt ook in de zomer.

En voor de rest doet de Beheergroep een oproep aan alle leden: Zorg goed voor de spullen, wees er zuinig op en volg de instructies zoals die staan in het wasvoorschrift en in het reglement.

Als alles lukt, gaan de Grolspelers en speelsters er steeds mooier uitzien!

Wasvoorschriften kleding S.V. Grol

- Kleding wassen op **max. 40 C** met een normaal wasmiddel (geen vlekoplossers gebruiken of andere agressieve wasmiddelen).
- Shirts (binnenstebuiten) en sokken mogen samen gewassen worden.
- De witte broeken apart (binnenstebuiten) wassen op **max. 40 C**.
- Trainingspakken wassen op **max. 40 C**.
- Bij hardnekkige vlekken weken in Biotex.
- Kleding niet drogen in de droogtrommel.
- Voor het keeperstenue geldt hetzelfde wasvoorschrift.
- Keeperhandschoenen **niet** wassen in de wasmachine.
- S.v.p. regelmatig kleding controleren op: aantallen, kwaliteit en schade.

Bij vragen en opmerkingen kan contact opgenomen worden met Rita Arink coördinator beheergroep kleding van de s.v. Grol. Telefoonnummer: 06-20418707

Wilko na 20 jaar leider af!

Na 20 jaar heeft Wilko Poortman besloten het leiderschap van Grol 8 over te dragen. Dit kan natuurlijk niet met een bloemetje afgedaan worden. Grol 8 zal Grol 8 niet zijn om hier een feestje van te maken. De feestcommissie heeft voor deze gelegenheid alle spelers, begeleiders en sponsors uitgenodigd die de afgelopen 20 jaar onder Wilko gespeeld hebben. De grote opkomst en de enthousiaste reacties hebben bewezen dat dit een schot in de roos was.

Op vrijdag 25 september was het dan zover. De avond werd geopend met een wedstrijd tussen "oud"-Grol 11 tegen het huidige Grol 8. Voor de vele "oudjes" een eerste kennismaking met kunstgras. Dat kunstknieën en kunstheupen op kunstgras een goede combinatie zijn, bleek uit de einduitslag van 2-0 voor de "oudjes". Dit team was dan ook versterkt met de beste spelers van Grol 8: Eugene Beemers, Ben Meuleman en Arnoud Roorda.

Op deze overwinning moest natuurlijk gedronken worden. Ook het Rad van Fortuin van de VSVG was hierbij aanwezig en de lootjes van Marcel en Rikie waren al snel uitverkocht. Schalen bitterballen en droge worsten werden gewonnen. De extra prijzen, o.a. zwarte sokken en een pak wortelzout, zijn door het lot bij gelukkige winnaars terecht gekomen. Wilko won de hoofdprijs, een kamertafel van de Kringloop welke direct op sterkte getest werd door Jan Dieker.

Rob Porskamp droeg nog een prachtige buut op over hoe BRIL-jant Wilko de afgelopen 20 jaar zijn troepen door weer en wind naar diverse hoogten leidde. De avond werd afgesloten met een geweldig en luchtig optreden van Ivan Rebroff.

We kijken terug op een geslaagde avond en willen Wilko nogmaals bedanken voor zijn inzet voor al deze jaren. Wij wensen Wilko succes met

• Trainer René Keemers en Gerard Bos waren ook bij de afscheidswedstrijd van Patrick Blanckenborg. Zegt René: "Bos, schreeuw niet zo, anders zit je zo weer op de tribune!"

zijn benoeming in het Bestuur Senioren. Dat wordt natuurlijk een eitje met al zijn ervaring die hij bij ons heeft opgedaan!

De feestcommissie Grol 8:
Miike te Boome
Rob Oude Luttikhuis
Ben Meuleman
Peter Nales

De jaarvergadering van de s.v. "Grol"

Door: Ferry Broshuis

Wie naar de jaarvergadering van onze Grol gaat - altijd de eerste maandag van de maand oktober - en wat over voetbal te weten wil komen, komt bedrogen uit.

Het goed gevulde sportcafé zit vol met volwassenen, veel ondersteunende leden kun je zeggen die het beste met de Grol voor hebben en dat hebben ze trouwens allemaal. Het is een echte Grolvergadering. Er zit een pauze in na een aantal agendapunten en dan schenkt de familie Porskamp een biertje, een stevig biertje 'moar net geen halven liter', zo verneem ik aan mijn tafel. Keurige bestuursleden met de voorzitter in een onberispelijk kostuum met stropdas - de reden daarvoor wordt later op de avond bekend - en als je luistert dan waan je je in een vergadering van een flinke onderneming. Noodzakelijke investeringen die eigen-

lijk geen uitstel dulden, maar waarvan de realisering toch moet worden opgeschort omdat de dekkingsmiddelen daarvoor ontbreken. Plannen die in de ijskast worden gezet en die worden aangevuld met andere plannen die daar voorlopig ook in moeten. 'Ze mot wal ne grote ieskaste hebben', hoor ik achter me. Het gaat verder met overlegstructuren, werkgroepen, sponsoring, versnelde inning van gelden om de liquiditeitspositie niet in gevaar te laten komen enzovoort. Het is allemaal nodig en het zit ook goed in elkaar. Zelfs de opheffing van de kascommissie - het laatste restant van een tijd toen het geld van een vereniging nog in een oud sigarenkistje zat wat de controle makkelijk maakte - is onvermijdelijk, aldus de stevige conclusie uit het verslag. Accountants in ongetwijfeld stemmige grijze maatkostuums zullen hun opwachting steeds meer gaan maken. Hoor ik nou helemaal niks over voet-

bal denk ik steeds weer. Het duurt bijna twee uur maar dan: Dennis Pasman van het jeugdbestuur; hij spreekt in bevlogen termen over het voetval van de jeugd en hoe dat aanpakken en verder ontwikkelen. Ik geniet, voetbal dus.

En de rondvraag; dan is het een echte Grolvergadering met een biertje van het bestuur- -weer net geen halven liter - en zelfs deze keer geen gekruide opmerkingen van Datse Roerdink die daar normaliter patent op heeft.

Dan de huldiging, het nette pak dus. Dat kan onze voorzitter Theo Huijskes als geen ander; vier leden die 50 jaar lid zijn en drie daarvan zijn aanwezig. Hij spreekt ze toe, kent hun achtergrond en haalt fraaie herinneringen op. En secretaris Tonnie Zieverink wordt erelid; zijn gezin komt en natuurlijk komt ook het terechte applaus. Dan is het dus tijd voor nog een biertje. Bunne wi'j Grolsen of bunne wi'j 't neet, of neet dan?

• Toon Frank was na het Keitoernooi zijn gehoorapparaat kwijt. Annelies zei: "Dat zit zeker in 't pyjamajasje van Maria!"

• Tijdens de afscheidswedstrijd van Patrick Blanckenborg ziet Michel Hoffman zijn oud-trainer Henk Pieneman. Zegt Michel: "Welke vrouw heb je nu weer bij je?"

Advertentiepagina 25

Advertentiepagina 26

Huldiging tijdens de Ledenvergadering

Tonnie Zieverink, Erelid

Jan Giesbers, 50 jaar lid

Bernard Bos, 50 jaar lid

Drie jubilarissen, 50 jaar lid

Theo Theissen, 50 jaar lid

Max de Vries, 50 jaar lid

Rabobank Achterhoek-Oost ook de komende drie jaar hoofdsponsor van de jeugdafdeling

Rabobank

Penningmeester Hans van Halm, voorzitter Theo Huijskes, accountmanager communicatie Rabobank Leo Lankveld en secretaris Tonnie Zieverink.

De Rabobank Achterhoek-Oost zal ook de komende drie jaar optreden als hoofdsponsor van de jeugdafdeling van de sportvereniging Grol.

Op vrijdag 9 oktober jl. werd in de bestuurskamer van het sportpark 'Den Elshof' het daarvoor benodigde contract ondertekend door de heren Leo Lankveld, accountmana-

ger communicatie van de Rabobank, en Theo Huijskes, voorzitter van Grol.

Bij de officiële ondertekening waren verder aanwezig: secretaris Tonnie Zieverink en penningmeester Hans van Halm.

De Rabobank Achterhoek-Oost met een werkgebied dat gaat van Groenlo tot Neede, van Lichtenvoorde tot Winterswijk en van

Aalten tot Neede, is reeds sedert 1997 hoofdsponsor van de jeugdafdeling van de Groenlose voetbalclub.

Het nieuwe contract zal lopen tot 30 september 2012 en is inhoudelijk andermaal afgesteld op allerlei activiteiten, waarbij de jeugd betrokken is.

VSVG trekt alle registers weer open tijdens najaars Fancy Fair op 31 oktober en 1 november 2009

Door: gastschrijver Jan Schut

Het dak gaat er weer af

Het weekend van 31 oktober en 1 november a.s. staat weer in het teken van de VSVG, Vrienden van de s.v. "Grol". Zij organiseren

dan weer een Flitsende Fancy Fair waar velen telkenmale belangstellend naar uitkijken. Dit jaar is het voor de VSVG een bijzonder

Sfeerfoto uit de oude doos. Waar blijven de loten?

Tijdens de mini Fancy Fair: spanning bij de bekendmaking van de prijzen.

jaar. Het is al weer 20 jaar geleden dat Henk Stokkers enkele trouwe supporters en Grol liefhebbers bij elkaar bracht om te komen tot de Stichting Vrienden van de s.v. "Grol". Begunstigers konden zich aansluiten en zo kwam het balletje aan het rollen. In het begin keek men de kat nog uit de boom onder het mom van "veutjen veur veutjen". Nu, 20 jaar later, is de VSVG met zijn Fancy Fairs niet meer weg te denken uit de grote Grolfamilie. De bijeengebrachte gelden werden nauwkeurig bewaakt en daar waar mogelijk en noodzakelijk werden schenkingen gedaan aan de vereniging s.v. "Grol". Te denken valt hierbij aan aanschaffingen voor de medische staf, verbouw tribune, diverse benodigdheden voor de vrijwilligersgroep, trainingsfaciliteiten, geluidsinstallatie, trainingspakken en coachjassen etc. Met de door de VSVG geschonken AED (hartdefibrillator) werd daadwerkelijk een leven gered, iets wat niet in geld is uit te drukken. Al met al staat de schenkingsteller op ruim € 50.000.- die aan de s.v. "Grol" dus voor verschillende doeleinden is geschonken.

Kleintje Fancy Fair het nieuwe fenomeen

Op zaterdag 31 oktober 's morgens en in de vroege voormiddag zal er weer een zogenaamd Kleintje Fancy Fair of Mini Fancy Fair worden gehouden voor de jongste jeugd. Mede in het kader van 20 jaar VSVG zal er deze keer extra aandacht besteed worden aan de jongste jeugd. Zo zal er gespeeld worden met het rad van Fortuin, is er weer een touwtje trek standje en wellicht nog andere activitei-

De Vlag

De Vlaggenist

Onlangs deed ik al toerend door de Achterhoek ook Varsseveld aan. Ik dacht gelijk aan de vele duels die Grol en Varsseveld in het verleden beslecht hebben en hoe mooi het zou zijn als Varsseveld misschien in de toekomst ook deel uit zal maken van de huidige konings-

officieel zijn. Dat is in overeenstemming met het feit dat beide landen streven naar hereniging. Van deze hereniging viel echter weinig te merken, toen ik de zogenoemde gedemilitariseerde zone bezocht, het stuk niemandsland tussen de beide Korea's. Deze grens is 248 kilometer lang en 4 kilometer breed. Van beide kanten placht men elkaar angstvallig in de gaten te houden. Feitelijk een bizarre situatie. Aan de Zuid Koreaanse zijde hangen diverse foto's aan de hekken van families die gescheiden zijn door de grens, zoals op de bijgevoegde foto is te zien. Het is voor ons Europeanen onvoorstelbaar dat er na de val

vely good", hoewel ik regelmatig twijfelde of ze ooit wel eens een Grolsch biertje hadden gedronken en ze dit volgens mij alleen maar zeiden om mij te plezieren. Als ik vervolgens zei dat ik uit de buurt kwam van Varsseveld, de plaats waar Guus Hiddink is geboren, dan werden ze gelijk dol enthousiast. "Yeah, Yeah, Vassveld, Vassveld, Guh Hidden, Guh Hiddin, Hiddin, very good", zei menig Koreaan dan. Vervolgens werd mijn hand dan zeer hartelijk geschud en getuigden ze heel openlijk van hun enorme waardering voor hun held. Het is fantastisch en indrukwekkend om te zien hoe de nuchtere Achterhoeker Guus Hiddink

klasse van het Achterhoekse voetbal namelijk de tweede klasse I. Dit zou nog weer een extra derby betekenen in twee I. Natuurlijk met het nodige publiek langs de zijlijn en de bijbehorende sfeer. Dat maakt de beleving van het voetbal nog eens extra aantrekkelijk. Maar goed, voor het zover is moeten sc. Varsseveld en s.v. "Grol" wel weer verenigd zijn in de zelfde klasse. Varsseveld uitrijdend viel mijn oog op de Koreaanse toevoeging onderaan het plaatsnaambord en ik dacht direct terug aan mijn recente bezoek aan Zuid-Korea. Over verenigen gesproken. Na de Tweede Wereldoorlog werd het bewind over Korea verdeeld tussen de toenmalige Sovjet Unie en de Verenigde Staten. Hierdoor werd Korea opgedeeld tussen Noord en Zuid Korea, hoewel de toevoeging Noord en Zuid niet

van het IJzeren Gordijn in Europa, er elders in de wereld nog steeds zulke afscheidingen bestaan. Ik vond het zeer indrukwekkend om te zien. Toch waren er ook luchtige zaken die grote indruk op me maakten in Zuid Korea. Eenmaal aangekomen in Seoul volgde er een druk programma. Steevast werd aan mij gevraagd waar ik vandaan kwam. Als ik dan antwoordde: "Uit Nederland", dan wilde men vervolgens weten waar uit Nederland. Als ik dan zei uit Groenlo, dan had hier nog nooit een Koreaan van gehoord. Grollenaar als ik ben, verwees ik dan nog wel eens naar het ons o zo bekende bier. Ik vertelde dan vol trots dat het wereldberoemde gerstenat, net als ik, uit Groenlo afkomstig is. Menig Koreaan keek mij dan meewarig aan en wilde nog wel eens de opmerking maken: "Golsch beer

werkelijk een heldenstatus heeft veroverd in Korea. Deze Varssevelder is in Korea nog steeds ongelooflijk populair. Ik hoop dat sportclub Varsseveld komend seizoen net zo populair wordt in hun derde klasse C en volgend jaar promoveert naar twee I. Dan wordt het Achterhoekse voetbal in deze klasse nog verder gepromoot. Al hoe wel ik het ook wel mooi zou vinden als s.v. "Grol" volgend jaar het Achterhoekse voetbal in de eerste klasse gaat promoten. Tja, eerste of toch Achterhoekse tweede klasse. Zo zie je maar weer ook met persoonlijke afwegingen kun je soms een grensconflict hebben. Ik ben blij dat ik geen grensrechter ben.

De Vlaggenist

